

ЗАКУЛИСНЕ ПРИЧЕ

Егберто је свирао на гитари и погинуо у шпанском грађанском рату. Имао је дугу равну црну косу коју је позади везивао у реп, црне обрве и црне ватрене очи. Носио је три златна прстена на дивним витким прстима.

Волео је жене, коње и кошуље од свиле.

Егберто је у животу имао среће.

Госпођа Мерцедес волела је звук шпанске гитаре иако је била Немица. Умрла је природном смрћу и сахрањена, по њеном изричитом захтеву, у кругу најуже породице, на гробљу у околини Берлина.

Имала је дугу равну црну косу коју је позади везивала у реп, црне обрве и црне ватрене очи. Вене на њеним рукама делиле су се у три кривудава правца. Волела је сликарство, кошуље од свиле и тамнопуте мушкарце.

О њеној срећи мало се зна. Незванично, имала је среће у животу.

Господин Мерцедес, муж госпође Мерцедес, богати индустријалац, волео је новац, технику, ред, дисциплину и заступао строг однос у породици.

Био је плав – плаве очи, плава коса, плава нарав. Носио је наочаре и имао кратке прсте на рукама белог тена с пегама.

Умро је годину дана после своје жене у убеђењу... тачка!

Сахрањен је поред своје жене на берлинском гробљу. Сахрани је присуствовао велики број људи – већином добростојећих и утицајних људи тог времена.

У браку с госпођом Мерцедес није имао деце.

Незваничан је податак да у животу није имао среће. Званичан податак је да је имао.

Ана Долорес, старица је поодмаклих година. Живи у Мадриду.

Ана има дугу равну косу коју позади везује у реп, црне обрве и ватрене црне очи. Има једно дете – сина по имену Егберто.

Власница је познате ергеле коња која носи назив њеног презимена, и чувеног бутика за продају кошуља од свиле. Ана сведочи да има среће.

Филип Долорес млађи је брат госпође Ане, а умро је пре три године. Имао је ћерку по имену Хелена. Жена му је, нажалост, умрла на порођају.

Филип је живео, а Хелена још увек живи у Берлину.

Филип је имао дугу црну равну косу коју је отпозади везивао у реп, црне обрве и црне очи ватрена погледа.

Волео је старо оружје, стара квалитетна вина и жене.

Сахрањен је на берлинском гробљу уз присуство ћерке и најужег круга добростојећих пријатеља.

У тестаменту је написао да у животу није имао среће.

.
. .

У музеју примењене уметности живљења, на другом спрату, налази се свилена кошуља, која на делу груди има рупу од метка. Испод ње налази се натпис на којем стоји да је припадала Незнаном борцу настрадалом у шпанском грађанском рату. На истом спрату у истој просторији одмах поред те кошуље, налази се свилена женска кошуља, која се носила у отменим немачким породицама тридесетих година. Није познато име особе која је била власница кошуље.

Музеј са сталном изложбеном поставком налази се у Берлину а експонати се једном годишње посуђују мадридском музеју.

Оба музеја су приватна а власници су млади и перспективни потомци Ане Долорес, њен син Егберто и, кћи њеног рођеног брата Филипа, госпођица Хелена.